

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

over for udviklingslandene af samme art som den, vi har i Danmark, må vi sige, at vi naturligvis synes, at den ordning, vi har givet udviklingslandene, er bedre end den, de har i det nuværende fællesmarked, og vi vil gerne arbejde for, at der gives samme ordning uden de begrænsninger, der eksisterer i fællesmarkedet i øjeblikket.

Om vi vil sige nej til en udvidelse af EF's bistand? Det ville da være forkert. Men hvis spørgsmålet skal forstås på den måde, at vi skulle sige nej til en fælles ordning af bistand, fordi vi i så fald ikke kunne gennemføre vore egne bistandsprogrammer, vil jeg sige, at det må vi selvfølgelig tage stilling til. Men min personlige opfattelse vil være, at vi ikke bør gå ind for en sådan udvidelse af de fælles bistandsprogrammer, så vi ikke selv vil kunne gennemføre de bilaterale arrangementer, vi er interesseret i at fastholde. Men man må vel gå ud fra, at i fremtiden skal både det fællesmarkedsmæssige, det multinationale og det bilaterale bistandsprogram udvides.

Så var der endelig det tekniske spørgsmål, hr. Skovmand stillede. Det er blevet mig oplyst, at der har været problemer med trykningen af fællesmarkedspjece nr. 12, fordi det samme trykkeri har trykt disse digre værker, vi har uddelt på folketingets bord. Det har været meget optaget af at få dem frem til tiden.

Det er i øvrigt meget interessant, at mange fællesmarkedsmotstandere har mange hånlige ord tilovers for markedssekretariatets pjecer og ofte opfatter dem som propagandaskrifter eller siger, at de er det. Men vi bliver tit af de samme mennesker kritiseret for, at vi ikke lynhurtigt udsender alle de numre, der er lovet. Det virker efter min opfattelse lidt ulogisk.

Må jeg sige til hr. Gert Petersen, at det synes, som om hr. Gert Petersen har den opfattelse, at en økonomisk-monetær union er noget ganske entydigt. Det fremgår både af Wernerplanen, som er oplægget til Ministerrådets beslutning, og af Ministerrådets egen beslutning, at en økonomisk-monetær union kan indeholde mange forskellige former for mere eller mindre forpligtende samarbejde. Hvis det skal kaldes en fuldstændig økonomisk og monetær union, sådan som Wernerplanens mest ambitiøse mål er ud-

tryk for, kan det simpelt hen ikke gennemføres, uden at man opbygger nogle nye overnationale organer, som kræver en ny Romtraktat, og som derfor medfører, at man skal anvende grundlovens bestemmelser med $\frac{5}{6}$ majoritet. Men på vejen henimod eller blot som en anden løsning end den vidtgående kan man selvfølgelig vedtage mindre forpligtende samarbejde på disse områder, og det vil jeg ligesom statsministeren anse for den mest sandsynlige udgang af forhandlingerne fra første fase til anden og tredje fase.

Må jeg til slut sige, at det forekommer mig, at denne debat har vist, at fællesmarkedsmotstanderne ikke blot ikke indbyrdes er enige, men ikke engang hver for sig har kunnet fremsætte et konstruktivt alternativ til medlemskab af fællesmarkedet. Det er ikke af dagens debat på nogen måde fremgået, at fællesmarkedsmotstanderne har et alternativ til medlemskab af fællesmarkedet. Fællesmarkedsmotstanderne har en hel del frygt for, hvad der vil ske, når vi kommer ind i fællesmarkedet, men de har på ingen måde givet nogen overbevisende argumenter for, at vore vanskeligheder, hvis vi stod udenfor, ikke vil blive langt større i næsten alle de samme henseender, som man fremhæver giver vanskeligheder ved medlemskab af fællesmarkedet.

Jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, at man fortsat hører på denne suverænitetssagitation, til trods for at alle her i salen, der ikke er meget overbeviste fællesmarkedsmotstandere, helt klart kan se, at suverænitetssagitationen er klart begrænset til de dele, der står i den nuværende Romtraktat, og som blev beskrevet af statsministeren som toldunionen, som landbrugsordningerne og den fælles handelspolitik. På de øvrige områder beror det på os selv. Der kan man selvfølgelig som hr. Gert Petersen have tvivl om, hvorvidt et andet politisk flertal her i landet end det, vi har nu, vil indgå mere eller mindre vidtgående forpligtelser. Men jeg synes ikke, at hr. Gert Petersen har særlige holdpunkter for, at den højre side af denne sal har villet forpligte Danmark til mere vidtgående arrangementer i denne retning. Mig bekendt går de borgerlige partier og den tidligere regering ikke ind for så vidtgående arrangementer. De har tværtimod under forhandlin-